

TATTOO MÁNIA

HIREK

CIKKEK

TETOVÁLT LÁNYOK

TETOVÁLT PASIK

TATTOO STÚDIÓK

FORGALMAZÓK

TATTOO GALÉRIA

ADATVÉDELMI TÁJÉKOZTATÓ

Cikkek

Kortárs művészek sorozat – Joseph Vargo

Joseph Vargo, Kortárs művészek, sorozat

Burány Judit

Joseph sokunk kedvence, kivételes művész. Meglepő, de autodidakta módon tanult. Dark-fantasy világát egyszerre tárja elénk jellegzetes festményein és a Nox Arcana zenei duó hangzatos számain keresztül. A festészet és a zene mellett több gothic-horror műfajú könyvet is kiadott az évek során.

Zenész, író és festőművész vagy egy személyben. Szoktad rangsorolni magadban valahogy ezeket az "énjeidet"?

Művészi karrieremet gothic-fantasy poszterekkel és magazinborítókkal kezdtem. A zene is folyamatosan jelen volt az életemben, zongoraszámokat írtam, és rockbandákban énekeltem. Szerencsésnek mondhatom magam, igen sikeres vagyok művészként, és ez segített továbbvinni a többi kreatív megnyilvánulási formát, melyeket előszeretettel űzök.

A festészet és a zene tulajdonképpen önmagától jön belőlem, az írás azonban jóval nagyobb koncentrációt igényel. A művészi megnyilvánulás legnagyobb kihívása szerintem, hogy képes légy hozzáadni alkotásaidhoz azt az egyedi, csakis rád jellemző vonást, ami eredetivé teszi azokat. Az emberek igen gyorsan megítélik a művészetet. A szemük átfutja az adott festményt, és azonnal tudják, mit szeretnek rajta és mit nem. A zenének valamivel több időre van szüksége ahhoz, hogy hatást gyakoroljon a tudatra és az érzésekre. Sok zeneszámnak – úgymond – fel kell nőnie benned ahhoz, hogy teljes mértékben értékelni tudd. Egy könyvet feldolgozni még hosszabb időt vesz igénybe. Egyes történetek az első soroktól rendkívüli módon lekötik a figyelmet, más könyveknek több fejezetre is szükségük van ahhoz, hogy felkeltsék az olvasó érdeklődését, vagy éppen végleg elveszítsék azt.

Írtál már valamelyik festményedhez zenét, vagy zeneszámaid alapján készítettél festményeket?

Mindkettő előfordult már. Egy festmény általában élénk nyomot hagy a nézők emlékezetében, a zeneszámok pedig speciális hangulatot árasztanak magukból. Írás közben, lehetőségünk van arra, hogy részletesen kifejezzük gondolatainkat. Ezek az érzések mind bennem kavarnak miközben dolgozom, gyakran írok történeteket vagy zenét festményeimhez, így olyan speciális módon tudom közvetíteni elképzeléseimet, hogy egyszerre több érzékszervre is hatni tudok.

Az első két Nox Arcana album borítóján látható képet évekkal a banda megalapítása előtt festettem. Ilyen esetekben mindig a zenét írtam később úgy, hogy a kép témájához illeszkedjen, majd új hasonló hangulatú illusztrációkat készítettem a CD-borító többi részéhez. A zenekar más önálló koncepcióval rendelkező albumaihoz a zenét és a kapcsolódó történeteket egyszerre írtam meg, az illusztrációkat később dolgoztam ki ezekhez a témákhoz. Mindig több jegyzetet, vázlatot is készíték, amikor stúdióban vagyok, szeretek elmélyülni az aktuális munkámban, elsősorban a zenére és az adott koncepcióra figyelek, amikor az illusztrációk megtervezéséhez fogok.

Leginkább egyszerre, azonos időben szeretem kidolgozni a képeket, a zenét és a történeteket, így érhetem el a legoptimálisabb hatást, ami az összhangot illeti, ugyanakkor ezáltal fenntarthatom a folyamatosságot egy-egy projekt során az egymásra épülő ötletek segítségével. Sajnos nem mindig van lehetőségem mindhárom művészi nézőpontot kellő részletességgel kidolgozni az általam felállított határidőre. Ezekben az esetekben – mivel amúgy is jelentős mennyiségű képpel rendelkezem – inkább a meglévőkre támaszkodom, ha a szükség úgy kívánja.

Ritkán láttam olyan festőt, akinek bár anatómiailag kidolgozatlanok az emberalakjai, mégis ilyen hatásos, remek festményeket tud készíteni! Tudatosan alkottad meg ezt a stílust?

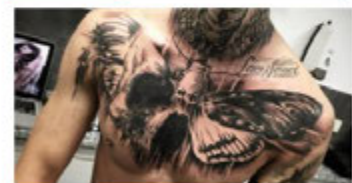
Köszönöm! Valójában inkább mindig valamilyen hangulatot szeretnék megragadni és továbbítani festményeimmel, mintsem aprólékos részletességgel ábrázolni témáimat. A szemünk nem vizsgál át minden apró részletet, amikor egy jelenetet nézünk. Csak a legfontosabb aspektusait látjuk az adott képnek. Néha elég csupán utalni valamire, például kiszáradt fák formájával, varjakkal vagy sárkövekkel, és máris sötét, gótikus díszletet alkottunk. Mivel művészetem főként gótikus témákra koncentrálok, rendszerint árnyékokkal vagy kísérteties köddel takarom el háttereim bizonyos részleteit.

Sokat tanultam erről, amikor Frank Frazetta fantasy-festőmester képeit tanulmányoztam. Ő mindig pontosan

Instagram

Instagram requires authorization to view a user profile. Use authorized account in widget settings

Nap képe

A nap képe

Alkotó (Artist) Phil Pinos

Shares

Ez is tetszhet...

Skin City Tattoo - Sopron

Fotó: Heile Mania

Jacob Wilson

Alkotó (Artist) Laura Juan

tudta, mit vigyen fel képeire, hogy azonnal megragadja velük a néző figyelmét; és mindig tudta, mit hagyjon ki ahhoz, hogy művészi önkifejezése maradandó hatást keltsen.

Igen, ezt én is észrevettem! Képeidet nézegetve gyakran érzem azt, hogy te nem is az adott képet festetted meg, hanem az érzést, azt a felkavaró, borzongató hangulatot, amit a kép sugall nekünk...

Munkáimon a felkavaró sötétség és a melankolikus szépség törékeny egyensúlyát igyekszem megragadni. Szeretem a sötét, hátborzongató témákat. Kedvenc alakjaim között szerepelnek a vámpírok, a vízköpő szörnyek, a szellemek és az elbűvölő boszorkányok. Ez a sötét oldal kelti fel leginkább az érdeklődésemet, ez mozgatja, élesíti fel szunnyadó képzeletemet: az elménk sötétjében megbújó rejtélyek, az okkult, a természetfeletti, és minden más titok, melyek az emberiség múltjában lettek elásva. Amikor ezeken a dolgokon gondolkodom, mindig olyan képeket és történeteket látok a fejemben, melyek hozzásegítenek, hogy önmagamnak elmagyarázzam, és megértsem rejtett titkaikat.

Mielőtt festeni kezdenék, rendszerint kigondolom a történetet, amit el akarok mesélni a képpel, felidézem a hangulatot, amit életre akarok kelteni általa. Legyen az rettegés, szomorúság, veszély vagy vágy, biztos akarok lenni benne, hogy a képet szemlélő személy azonnal érezni fogja, mi járhatott a festményen ábrázolt alakok fejében megörökítettük pillanatában. A háttér kidolgozása és a színösszeállítás meghatározása szintén fontos tényezőnek számít. Teljesen más érzelmi hatást érhetsz el egy festménnyel azáltal, ha megváltoztatod a színösszeállítását! Legtöbb festményemen sötét, kavargó formák olvadnak még sötétebb árnyak közé, azt a benyomást kelte, hogy sok dolog rejtőzik a látható világon túl a háttér homályában. Ha képeim hatnak a nézők érzelmeire,ők fejben kiegészítik, kitalálják, amit szándékosan elhallgattam előlük.

Általában sötét alapra viszed fel a világosabb tónust, vagy fordítva, esetleg mindkét megközelítést alkalmazod? Ha jól tudom az alapgrafikai módszer az, hogy a fehér papírlapból indulunk ki és fekete ceruzával építjük fel a rajzot, nálad mégis gyakran olyan hatás érezhető, mintha fekete alapról indultál volna ki! Kiemelném ebből a szempontból pl. a Shadows című képedet!

Eltalálat! Stílusom egyáltalán nem mondható szokványosnak. Általában sötét háttérre viszek fel szürkés árnyalatokat. Ahogy halad előre a munka, egyre világosabb színeket használok, és egyre kevesebb feketét keverek a festékhez. Fehérrel sohasem festek, kizárólag akkor, ha már végeztem egy képpel, és úgy érzem, ki akarok emelni rajta valamit. Ami a Shadows (Árnyak) című képet illeti, itt éppen fordítva csináltam, sötétkék alapra vittem fel a fekete alakokat. Néhány részletet apró fényekkel emeltem ki, hogy teret tudjak biztosítani az irtóztató formáknak.

Nem feltétlenül ajánlom a sötét alapozási technikát, sokat eltakar az alatta lévő vázlatból, sőt, néha az egészet elfedi. Ettől függetlenül szeretem megváltoztatni kompozícióimat a festési folyamat során.

A festményeiden látható figurákról eddig csak érintőlegesen beszéltünk. Vékony, légies emberalakjaid a gótika ködbevesző korszakát idézik, bár a középkorban természetesen teljesen más volt a festmények mondanivalója, mint amilyen a mai gótika tematikája. Mégis szembetűnő a technikai hasonlóság. Karaktereim szándékosan sápadt, ösztönér alakok, hogy kinézetükkel az élőholtak birodalmát idézzék. A vámpírokat és szellemeket hagyományosan így szokták ábrázolni, tudatalatti üzenetet közvetít a néző felé, ha ilyen színtelen emberi testeket lát. Ösztönösen felismerjük az olyan lényeket, melyek nem esznek, és már nem is ver a szívük. Amellett, hogy az élőhottakat általában így szokták ábrázolni, igyekszem a karaktereimet gótikus értelemben is szép és vonzóvá (szexivé) varázsolni.

Ami engem illet, magam is nagyon szeretem, amikor valaki így néz ki, jó lenne, ha több modern (festészeti) stílus próbálná megragadni a gótika birodalmának sötét szépségét, horror-fikciós elemeket kombinálva az adott korok hagyományosan meghatározott jegyeivel.

Akár Michelangelo karaktereinél, nálad is felfedezhető, hogy férfialakjaid eléggé önképjellegűek... Mi erről a véleményed?

Igen, egy barátom is felhívta erre a figyelmemet jó pár évvel ezelőtt. Korábban nem vettem észre, de azóta nekem is feltűnik már. Azt hiszem öntudatlanul olyannak festem meg férfi karaktereimet, ahogy magam is szeretnék kinézni: fiatalabban, soványabban, tökéletes hajjal és vonásokkal. Olyan ez, mintha képes lennék változtatni a tükörképemen. A legtöbb művésznek erőteljes egója van, talán ezért szeretünk összeolvadni saját teremtményeinkkel. Ráadásul így könnyebb és olcsóbb tükörbe nézni, mint felbérelni egy fiatalabb alteregót.

Mi a módszered arra, hogy az alkotásaidal, ne csupán önmagadat ismételd? Annak ellenére, hogy tematikailag szűkös keretek közül meírtesz, termékeny művésznek számítasz!

A művészt csak saját képzelete szoríthatja keretek közé! Kihívásnak tekintem, hogy folyamatosan új alkotóelemeket, háttereket, beállításokat, tónusokat és általam korábban feldolgozatlan különleges lényeket jeleníts meg festményeimen. Farkasok, hüllők, lovak, denevérek, kígyók és pókok gyakran feltűnnek képeimen. Sokszor olyan kompozíciók összeállítására törekszem, melyek magukba foglalják a teljes gótikus spektrumot, a kísérteties széptől a hátborzongatóan szörnyűségig. Néhány karakter több képemen is felbukkan, azonban minden festményem más és más történetet mesél el.

Ami a zenét illeti, mind a tizenhárom Nox Arcana album sötét, gótikus témákat dolgoz fel, de mindegyik mögött teljesen elkülönülő koncepció található, a kísértetházaktól kezdve a hátborzongató karneválokon át a félelmetes kalózközig és baljós hangulatú tündérmesékig. Olyan albumokat is készítettünk, melyek teljes egészében kedvenc íróim, például Edgar Allan Poe, Bram Stoker, vagy H. P. Lovecraft munkáin alapulnak.

Véleményed szerint festményeidet hitelesen lehet visszaadni tetoválás formájában?

Határozott igennel válaszolnék. Legtöbb képem két-három fontosab színárnyalatból áll, ezek könnyedén átalakíthatók tetoválásokká. Akad pár fekete-fehér grafikám is, melyek szintén tökéletesek lehetnek tetoválómintának.

Láttam napjainkban olyan tetoválókat, akik elképesztő színvonalú alkotásokat készítenek! Sokan közülük már fel is használták egyes képeimet, hogy bőrrajzokat készítsenek belőlük. Hozzáadták persze saját stílusukat, grafikai ízlésüket, és én le voltam nyugodva a végeredménytől!

A honlapomon van egy oldal, ahol a képeim alapján készült rajongói tetoválásokat gyűjtögetem, de tudom, hogy rengeteg van ezeken kívül is szerzte a világon. Terveztem már néhány egyedi mintát a barátaimnak, de ezt leszámítva általában másoknak is engedélyezni szoktam, hogy ilyen célokra használják fel magazin borítót, könyveim illusztrációit vagy a gothic tarotkártya csomag képanyagát.

Most, hogy kifaggattalak alkotási szokásaidról, engedj meg nekem egy sokkal prózaibb, technikai jellegű kérdést! Milyen eszközöket preferálsz, mivel szeretsz alkotni?

Legtöbbször választott „fegyverem” az akrilfesték. Több száz képem zöme akrillal készült. Akad néhány ceruzás interpretációm, nagyjából egy tucat olaj- és vízfestményem, de leginkább az akrilfestésben vagyok jártas.

Ha egyszer lesz elég szabadidőm, szeretnék többet foglalkozni az olajfestéssel. Az olajjal készült művek sokkal élénkebb színűek, amikor elkészülnek, viszont jóval több időt vesz igénybe a festési folyamat, és sokáig is száradnak. Mivel általában sürgetnek a határidők, végeznem kell a munkáimmal, amilyen gyorsan csak lehet, így az akril választom.

Milyen iskolákat végeztél? Kiktől tanultál?

Főként autodidakta módon fejlesztettem magam, valószínűleg ebből adódóan alakultak ki ennyire szokatlan speciális technikáim. Amikor kicsi voltam, folyton rajzolgattam, és egész jól ment, mondhatni már akkor igazi kis művész voltam. A gimnáziumban külön rajzórákra jártam, és volt pár jó tanárom, akik megtanították az alap festői és kompozíciós technikákat.

Ezután a Cleveland Institute of Art-ba (Cleveland Művészeti Intézetbe) jártam, de a tananyag teljesen kiábrándított, így első félév után otthagytam az iskolát. Állandó munkám lett, és már majdnem teljesen feladtam a művészeti karrier lehetőségét, de mint szabadúszó művész, azért továbbra is kaptam néha felkéréseket, főleg reklámok elkészítésére szerződtek. Nem volt ebben semmi kiemelkedő, de legalább ébren tartotta a művészet iránti érdeklődésemet. Végül szabadidőmben elkezdtem felépíteni és megfesteni a fantasy portfóliómat, majd önerőből megjelentettem műveimet.

Ez elképesztő, főleg ha hozzávesszük, hogy napjainkban téged tartanak a műfaj egyik ikonjának! Számtalan pályakezdőt ihletsz meg. Szóktál tanítani? Egyáltalán milyen gyakran jelentkezik nálad tanítvány?

Nem, soha nem tanítottam művészetet vagy zenét senkinek. Sajnos úgy vettem észre, hogy a legtöbb ember nem fogadja meg a tanácsokat, akkor sem, ha történetesen egy befutott művésztől származnak. Úgy tűnik, jobban szeretnek saját bizonytalan ötleteikről beszélni, mint mások befejezett projekteit tanulmányozni, pedig sok hasznos információt tudhatnának meg arról, hogyan valósítsák meg önálló álmaikat!

Persze leveleztem több emberrel, és számtalan kérdést megválasoltam e-mailben zenével, művészettel, lemez- vagy könyvkiadással kapcsolatban, de konkrét tanítványom nem volt. Nem is igazán látom át, hogyan működhetne az ilyesmi.

Talán ők is arra vágnak, hogy önerőből ragyogjanak fel, ahogy te is tetted egykor... Kiteljesedtetnek érzed a művészetedet, vagy hiányzik még valami (akár szakmailag, akár emberileg) a teljességhez?

Elégedett vagyok a munkáimmal, de sohasem elvakultan, sohasem teljes mértékben. Sok művészt láttam már, akiknek képei jóval jobbak, az enyémenknél, ennek ellenére mégis mindig ráébredek, hogy különleges, egyedi stílusom van, és ennek megőrzése érdekében meg sem próbálok senkit másolni. A legtöbb művész soha nem boldog és elégedett saját munkáit illetően, de azt hiszem, pont ez ösztönöz minket arra, hogy minden képünkbe, amit megalkotunk, a lehető legjobb ötleteinket és technikáinkat próbáljuk meg belevinni.

Mindig új projekteket állítok magam elé kihívásként, és ahogy a legtöbb igazi művész, én is nagyon kritikus vagyok önmagammal szemben. Rengeteg időt töltök azzal, hogy egy adott projekt minden apró részlete stimmeljen, és folyamatosan az általam kitűzött cél elérésére koncentrálok. Nagyon könnyen szem elől tévesztheti az ember, amit el szeretne érni. Ha egy bizonyos darab nem a megfelelő irányba halad, el kell különíteni, és újból fel kell venni az ötlet eredeti fonalát. Sokszor átdolgozom festményeimet, zenei kompozícióimat és történeteimet, mielőtt ténylegesen elégedett lennék velük. Néha az eredeti ötlet elég erős ahhoz, hogy megmaradjon, és túlélje a kreatív alkotói folyamatot, de legtöbbször új ötletekkel álok elő, és hozzáigazítom őket az alappondolathoz, hogy általuk jobba tehessem azt.

Munkáim eddig pólókon, posztereken, könyveken, magazinokon és lemezborítókra jelentek meg, van saját tarot paklim, és könyvem, mely vagy száz képet használja fel. Összességében boldoggá tesz mindaz, amit eddig elértem, de még számtalan művészeti projekt kering a fejemben. Remélem az elkövetkező években életre hívhatok párat újabb látomásaim közül.

Az elmúlt években a zenére és az írásra fordítottam több időt, és ezalatt kevesebbet festettem. Most azt tervezem, hogy a közeljövőben a újra festészetnek szentelem magam, és új műveket fogok létrehozni. Jelenleg éppen a Dark Tower (Sötét Torony) sorozat harmadik részét írom; ha ezzel elkészültem, borítót és illusztrációkat tervezek hozzá. Mindezek mellett három téli témájú dalon is dolgozom, melyek a téli szezonra készen lesznek. Az újévben egy újabb gothic-horror koncepció alapuló albumon szeretnék dolgozni.

A Tattoo magazin olvasóinak nevében sok kitartást és sikert kívánok neked!
Szívvel köszönöm! Minden olvasót üdvözlök a lehető legsötétebb üdvözléssel!

